

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11066/2018-ERU

V Praze dne 29. dubna 2019

Č. j. 11066-15/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11066/2018-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 14. února 2019 doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. 11066-11/2018-ERU podle § 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Elektroprojekt-Morava, s.r.o.**, se sídlem Řepčinská 302/10, 779 00 Olomouc, IČO: 285 71 576, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost Elektroprojekt-Morava, s.r.o., se sídlem Řepčinská 302/10, 779 00 Olomouc, IČO: 285 71 576 (dále také „obviněný“), se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 3. října 2018 v Šumperku, v ulici Lidická, u domu č. p. 1827/90, prostřednictvím podnikající fyzické osoby [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], se kterou měl sjednanu dohodu o provedení činnosti, zemní výkopové práce za účelem budování přípojky teplovodu pro krytý bazén v Šumperku, při kterých poškodil zařízení elektrizační soustavy, a to vysokonapěťový kabel 22 kV a dále téhož dne na stejném místě, při provádění stejných prací obdobným způsobem poškodil další kabel o stejném napětí (v obou případech dále také „podzemní kabelové vedení“ nebo „zařízení elektrizační soustavy“), čímž obviněný nesplnil svou povinnost zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91a odst. 7 energetického zákona se obviněnému za spáchání pokračujícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 53 000 Kč (slovy: padesát tři tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. účtu: 19-2421001/0710, variabilní symbol 12819.**

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku,

které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12819.

IV. Podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému, společnosti **ČEZ Distribuce, a. s.**, se sídlem Děčín - Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, PSČ 405 02, IČO: 247 29 035 (dále také „poškozený“ nebo „ČEZ Distribuce, a. s.“) **nárok na náhradu škody nepřiznává** a poškozený se s tímto nárokem odkazuje na soud.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 8. listopadu 2018 byl Energetickému regulačnímu úřadu (dále též „Úřad“ anebo „správní orgán“), jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle § 18 energetického zákona postoupen policejním orgánem Policie České republiky, Obvodní oddělení Šumperk, pod spisovou značkou č. j. [REDAKCE] spisový materiál obsahující podezření ze spáchání přestupku proti energetickému zákonu, ke kterému mělo dojít dne 3. října 2018 v Šumperku, v ulici Lidická, u domu č. p. 1827/90 při provádění zemních výkopových prací za účelem budování přípojky teplovodu pro krytý bazén v Šumperku, při kterých obviněný prostřednictvím podnikající fyzické osoby [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“) způsobem, který je v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona, poškodil zařízení elektrizační soustavy, a to vysokonapěťový kabel 22 kV a dále téhož dne na stejném místě při provádění stejných prací obdobným způsobem poškodil další kabel o stejném napětí.

II. Zjištění vyplývající z šetření policejního orgánu a popis skutkového stavu

Zaměstnanec poškozeného pan [REDAKCE] policejnímu orgánu sdělil, že dne 3. října 2018 v ulici Lidická, v Šumperku, před domem č. p. 90 bylo poškozeno elektrické vedení VN 960 o napětí 22 kV umístěné v zemi. K výpadku elektřiny došlo v 08.50 hodin. Dodávka elektřiny byla obnovena ve 12.00 hodin. Bez dodávky elektřiny byla asi třetina města Šumperka. Škoda spočívající v opravě poškozených kabelů činí 49 988 Kč. Výše škody vyplývá i z faktury vystavené dodavatelem montážních prací, společností MSEM, a.s., IČO: 646 10 080.

Jednatel obviněného, pan [REDAKCE] policejnímu orgánu sdělil, že na realizaci díla objednal [REDAKCE]. Pracovníci byli seznámeni s vytyčením podzemního vedení plynu i elektrických kabelů. Za účelem obnažení kabelů byly zemní práce prováděny pomocí ručního náradí a poté bylo pokračováno ve výkopových pracích strojem. Na provádění těchto prací osobně dohlížel. Bagristu naváděl, aby nedošlo k poškození podzemního vedení. Po obnažení elektrického vedení přešel cestu, aby se podíval, jak probíhají výkopové práce na její druhé straně, když náhle zaznamenal jiskření z míst, kde pracoval bagrista. Po příchodu

na místo uviděl částečně poškozený kabel. Poškození ihned nahlásil správci sítí a zabezpečil místo. Kabel nebyl opatřen ochrannou fólií a nacházel se v hloubce 70 cm.

Bagrista [REDAKCE] uvedl, že pracoval pro [REDAKCE], který pro obviněného prováděl výkopové práce. Po celou dobu jeho práce s pásovým bagrem byl řízen jednatelem společnosti Elektroprojekt-Morava s.r.o. panem [REDAKCE]. S existencí podzemního kabelového vedení byl seznámen. Podzemní kabelové vedení bylo nejdříve částečně obnaženo pomocí ručního nářadí. Když pan [REDAKCE] pooděšel na druhou stranu cesty, svou neopatrností nechtěně zavadil lžící bagru o napůl obnažený vysokonapěťový kabel. Dále uvedl, že téhož dne, asi hodinu před touto událostí, v jiné výkopové jámě, taktéž zavadil o kabel vysokonapěťového vedení, ale u tohoto kabelu lžící poškodil pouze ochranou izolaci kabelu. O existenci tohoto kabelu také věděl, ale kabel nebyl uložen ve stanovené hloubce.

Policejní orgán provedl ohledání místa události a vyhotovil fotodokumentaci.

Obviněný poskytl správnímu orgánu územní rozhodnutí odboru výstavby Městského úřadu Šumperk, kterým byla stavba přípojky teplovodu ke krytému bazénu v Šumperku povolena. Dále předložil situační výkres zájmového území, ve kterém je zakresleno zařízení elektrizační soustavy a zápis o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ze dne 11. května 2018 v ulici Lidická v Šumperku.

Poškozený ve své zprávě ze dne 6. prosince 2018 vyčíslil celkovou škodu na částku 80 453 Kč. Faktura číslo [REDAKCE] vystavená na pana [REDAKCE], [REDAKCE] ke dni 18. února 2019 nebyla uhrazena. Poškozený jako příčinu poškození kabelové smyčky VN typu 3x240 ANKTOPV, mezi trafostanicemi SU_0537 a SU_0538 uvedl její překopnutí bagrem. U druhého poškození kabelové smyčky na jiném místě téhož dne nedošlo k výpadku elektriny. Byla pouze provedena oprava deformovaného pláště kabelu. V době od 08:53 hodin do 09:25 hodin bylo v kategorii „C“ a „D“ odstaveno celkem 665 odběrných míst a v kategorii „B“ celkem 3 odběrná místa. Od 09:23 hodin do 12:23 hodin bylo odstaveno v kategorii „C“ a „D“ celkem 5 odběrných míst.

K události se rovněž vyjádřil pan [REDAKCE] elektronickou zprávou odeslanou Úřadu dne 2. února 2019 a v písemném vyjádření ze dne 27. ledna 2019. Uvedl, že jeho firma byla obviněným najata na výkopové práce. Vytyčení podzemního vedení bylo povinností obviněného, který si dohlížel nad prováděním prací. Necítí se být za poškození zařízení elektrizační soustavy odpovědný, proto ani neakceptoval fakturu poškozeného za poškození zařízení elektrizační soustavy, kterou poškozený vystavil na jeho jméno. Výkopové práce vykonával pro obviněného pouze na základě telefonické objednávky. Neví o tom, že by byl kabel poškozen ve dvou případech. Správnímu orgánu předložil dopis svého právního zástupce určený poškozenému ze dne 24. ledna 2019. Tento dopis obsahuje argumentace podnikající fyzické osoby [REDAKCE], proč není osobou odpovědnou za poškození zařízení elektrizační soustavy.

III. Průběh vedeného řízení

Po prostudování postoupeného spisového materiálu dospěl správní orgán k závěru, že spis neobsahuje skutečnosti, na základě kterých by byl dostatečně zjištěn skutkový stav dané věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, proto byl dne 5. prosince 2018 požádán správce distribuční sítě, společnost ČEZ Distribuce, a. s. o podání informací k poškození elektrického zařízení, zejména k mechanismu vzniku poškození elektrizační soustavy, způsobené škodě a následkům, ke kterým v důsledku

poškození zařízení elektrizační soustavy došlo. O podání informací byl dne 5. prosince 2018 požádán také obviněný.

Dne 12. prosince 2018 obdržel Úřad podání obviněného, kterým obviněný poskytl rozhodnutí o stavbě přípojky teplovodu v Šumperku vydaného odborem výstavby Městského úřadu v Šumperku, zápis o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ve správě společnosti ČEZ Distribuce, a. s. ze dne 11. května 2018 v ulici Lidická v Šumperku, včetně plánu se zákresem území, kde se nachází zařízení elektrizační soustavy.

Společnost ČEZ Distribuce, a. s. poskytla dne 12. prosince 2018 Úřadu informaci o celkové škodě na majetku, informaci o vystavené faktuře za opravu, která byla vystavena na osobu Petr Gajdoš a popis vzniklého poškození. Společnost ČEZ Distribuce, a. s. jako poškozený současně uplatnila náhradu škody.

Dne 27. ledna 2019 obdržel Úřad žádost pan [REDAKCE] o nahlédnutí do spisu, ve které pan [REDAKCE] popsal okolnosti, za kterých k poškození zařízení elektrizační soustavy došlo.

Správní orgán písemným sdělením ze dne 30. ledna 2019, které bylo doručeno dne 1. února 2019, pana [REDAKCE] poučil, že dosud nebylo zahájeno správní řízení, a současně byl pan [REDAKCE] požádán o poskytnutí informací k projednávané věci.

Pan [REDAKCE] ve své odpovědi ze dne 2. února 2019, které bylo Úřadu doručeno dne 11. února 2019, uvedl, že výkopové práce vykonával pro společnost Elektroprojekt-Morava s.r.o. a fakturu na opravu poškozeného kabelu odmítl společnosti ČEZ Distribuce, a. s. uhradit s odvoláním na odpovědnost za jeho poškození společností Elektropreojekt-Morava s.r.o.) K odpovědi připojil vyjádření svého právního zástupce [REDAKCE] adresované společnosti ČEZ Distribuce, a. s.

Správní orgán po prostudování spisového materiálu a na základě všech zjištěných skutečností a okolností daného případu dospěl k závěru, že odpovědnost za spáchání předmětného přestupku nese v projednávaném případě obviněný.

S ohledem na výše uvedené správní orgán doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. 11066-11/2018-ERU ze dne 14. února 2019 zahájil ve smyslu § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky řízení o přestupku ve věci možného spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona obviněným. Oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo obviněnému doručeno dne 14. února 2019. O zahájeném správním řízení byl dne 18. února 2019 vyrozuměn jako poškozený správce distribuční soustavy, společnost ČEZ Distribuce, a. s.

Poškozený správnímu orgánu zprávou ze dne 19. února 2019 sdělil, že ke dni 18. února 2019 ještě nebyla faktura za opravu poškozeného podzemního kabelového vedení, vystavená na jméno [REDAKCE], uhrazena. Obviněný se k vedenému správnímu řízení nijak nevyjádřil.

Správní orgán v rámci správního řízení vyrozuměl dne 11. března 2018 obviněného o shromáždění podkladů potřebných pro vydání rozhodnutí ve věci a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu poskytl obviněnému možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Obviněný se k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí nevyjádřil.

Správní orgán posoudil veškeré shromážděné materiály v rámci vedeného správního řízení a s ohledem na zásadu materiální pravdy dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí správního spisu ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí ve věci.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Z hlediska vyhodnocení použití a dopadu právní úpravy na projednávaný skutek správní orgán uvádí, že v okamžiku spáchání předmětného skutku byl účinný energetický zákon (ve znění účinném do 31. prosince 2018, tzn. ve znění novely č. 131/2015 Sb.). Ustanovení § 46 odst. 12 energetického zákona, související přestupek dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona a maximální výše pokuty, kterou lze za předmětný přestupek dle § 91a odst. 7 energetického zákona uložit, nebyly v rozhodném období, tj. od doby spáchání předmětného přestupku do současnosti dopadajícím způsobem na projednávaný skutek novelizovány, tzn., že skutková podstata projednávaného přestupku a obsahové znění předmětných ustanovení včetně zákonem stanovené maximální výše možné sankce (pokuty), zůstaly podle příslušných ustanovení energetického zákona stejné.

Z hlediska posouzení odpovědnosti obviněného za posuzovaný přestupek a uložení správního trestu je tedy s ohledem na výše uvedené rozhodnou právní úpravou zákon o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem a energetický zákon.

IV. II. Obecný právní rámeček

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3 energetického zákona.

V rámci tohoto správního řízení se správní orgán zabýval nesplněním (porušením) povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, který stanoví, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Z § 46 odst. 5 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, které pro podzemní vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí

a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu.

Tím, že obviněný prováděl dne 3. října 2018 v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, tj. podzemního vedení energetického zařízení zemní výkopové práce, při kterých došlo k poškození předmětného energetického zařízení, postupoval v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku nesplnění povinnosti stanovené § 46 odst. 12 energetického zákona, podle kterého je každý povinen zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Správní orgán má za prokázané, že obviněný svým jednáním porušil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona. V daném případě tedy nemá správní orgán pochyb o tom, že byly naplněny formální znaky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán rovněž musel zabývat naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že obviněný svým jednáním tyto znaky naplnil, neboť v jeho jednání lze spatřovat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu elektrizační soustavy, k jejímuž poškození došlo aktivním jednáním obviněného s uvedenými následky.

V daném případě není pochyb o tom, že obviněný naplnil formální i materiální stránku předmětného přestupku.

IV. V. Odpovědnost za přestupek

Obsluha bagru, pan [REDAKCE] věděl, že provádí zemní práce v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy. Podzemní kabelové vedení již bylo částečně obnaženo, když ho neopatrnou manipulací lžící bagru poškodil. Jeho činnost řídil na místě přítomný jednatel obviněného, pan [REDAKCE]. Krátce předtím, ve stejném místě, v jiném výkopu pan [REDAKCE] lžící bagru svou neopatrností zavadil o jiné podzemní kabelové vedení, u kterého poškodil izolační obal. Z této zkušenosti mohl být poučen a v dalším strojovém provádění zemních prací měl o to více dbát opatrnosti a dozor jednatele obviněného na místě měl být o to pečlivější. Vyjádření obsluhy bagru, že podzemní kabelové vedení nebylo uloženo ve stanovené hloubce, nemůže s ohledem na případné zproštění odpovědnosti obstát. Z ohledání místa činu provedeného policejním orgánem vyplývá, že podzemní kabelové vedení bylo uloženo v hloubce 70 cm po povrchem země, což odpovídá minimální hloubce stanovené normou ČSN 73 6005 pro ukládání podzemních kabelů a podnikové normě energetiky pro rozvod elektrické energie ČEZ distribuce, E.ON distribuce a E.ON CZ č. PNE 34 1050 označené jako „Kladení kabelů NN, VN a 110 KV v distribučních sítích energetiky“.

Podle § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

Podle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.

V projednávaném případě není na základě zjištěných skutečností a okolností daného případu pochyb o tom, že obsluha bagru, pan [REDAKCE] a jednatel obviněného pan [REDAKCE], který činnost bagristy na místě řídil a kontroloval, plnili úkoly, které jim byly obviněným uloženy. S ohledem na výše uvedené správní orgán konstatuje, že na základě zjištěných skutečností a okolností daného případu není pochyb o tom, že jednání těchto osob je ve vztahu k posouzení odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku přičitatelné ve smyslu § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky obviněnému.

Podle § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zabránění nebo odvrácení přestupku.

Ve vztahu k výše uvedenému dospěl správní orgán k závěru, že v projednávaném případě není na základě zjištěných skutečností a shora uvedených okolností pochyb o tom, že odpovědnost za předmětný přestupek nese obviněný.

Nad rámec výše uvedeného správní orgán uvádí, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí obviněného, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v tomto případě energetickým zákonem.

Obviněný věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu elektrizační soustavy a v jeho bezprostřední blízkosti, přičemž obsluha bagru a jednatel obviněného nezajistili, aby nedošlo k poškození podzemního kabelového vedení a krátce nato dokonce k jeho přetržení, které způsobilo přerušování dodávky elektřiny. Obviněný je tak plně odpovědný za spáchaný přestupek.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, zprošťující obviněného odpovědnosti za přestupek, tedy zda obviněný za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku (porušení povinností) zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci obviněného,

tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku. Lze tak konstatovat, že obviněný nevyňaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku (porušení povinností) zabránil.

Ve vztahu k výše uvedenému lze tedy uzavřít, že obviněný je odpovědný za spáchání pokračujícího přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona.

V. Uložení správního trestu

Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě a) napomenutí; b) pokuty; c) zákazu činnosti; d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Podle § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy spáchaného přestupku nepřipadá v úvahu uložit obviněnému správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť hodnota věci, kterou obviněný ke spáchání přestupku užil, je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl, i kdyby mohl být uložen, zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno obviněnému uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného obviněným ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký.

Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve smyslu § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve formě pokuty.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchytil pouze v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Při stanovení výše uložené pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu § 37, § 38 a § 39 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k povaze a závažnosti přestupku; ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku; k významu a rozsahu následků přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele, tj. obviněného.

Při stanovení výše uložené pokuty správní orgán přihlížel ke všem výše uvedeným okolnostem a skutkovým zjištěním projednávaného případu se zohledněním všech níže uvedených přitěžujících a polehčujících okolností.

Obviněný, jehož předmětem podnikání (oborem činností) jsou mimo jiné montáže, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení, si měl být s ohledem na obor svého podnikání velmi dobře vědom toho, že v ochranném pásmu je nutné veškeré činnosti provádět s vynaložením veškerého úsilí a maximální opatrností s předcházením možného vzniku případných škod tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost.

Obviněný přestupek spáchal svou neopatrností, když bagrista, který pracoval pod dohledem a na základě pokynů jednatele obviněného, zavadil lžící bagru o podzemní kabelové vedení. Skutečnost, že práce byly prováděny strojně v bezprostřední blízkosti zařízení elektrizační soustavy, správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost.

Okolností přitěžující je také skutečnost, že následkem poškození zařízení elektrizační soustavy došlo k přerušení dodávky elektřiny ve více jak 665 odběrných místech.

Výrazně přitěžující okolností je opakované poškození zařízení elektrizační soustavy téhož dne, krátce po sobě na stejné stavbě, byť v prvním případě nedošlo k takovému poškození kabelového vedení, aby byla přerušena dodávka elektřiny.

Jako přitěžující okolnost hodnotí správní orgán i skutečnost, že obviněný neuhradil poškozenému, tj. společnosti ČEZ Distribuce, a. s. způsobenou škodu.

Jako polehčující okolnost hodnotí správní orgán ohlášení poškození předmětného zařízení elektrizační soustavy jeho správcem.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno dle § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zohledňovat také opakovanost porušování zákona, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Obviněný není evidován v rámci žádného jiného správního (přestupkového) řízení za porušení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu, což správní orgán vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty správní orgán také vycházel ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Obviněný nedoložil v rámci vedeného správního řízení své aktuální majetkové poměry, avšak z veřejně dostupných informací, a to účetní závěrky evidující údaje za rok 2017 zveřejněné ve sbírce listin v obchodním rejstříku vyplývá, že obviněný vykázal za rok 2017 aktiva ve výši 3 566 000 Kč, z čehož lze usoudit, že výše uložené pokuty nemůže mít pro obviněného likvidační charakter. Současně správní orgán uvádí, že nejsou dotčena práva obviněného uplatňovat na svém zaměstnanci či jiných osobách případnou náhradu škody, kterou mu jeho zaměstnanec nebo jiné osoby při plnění úkolů způsobili.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že pokuta byla stanovena při samé spodní hranici zákonem stanovené sazby, a to ve výši, která je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň byla stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat zásah do majetkových poměrů obviněného. Právě proto správní orgán uložil obviněnému pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Pokuta byla rovněž uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náhrada škody

Poškozený uplatnil v rámci řízení nárok na náhradu škody ve výši 80 453 Kč písemným sdělením ze dne 6. prosince 2018, které bylo Úřadu doručeno dne 12. prosince 2018 a dále přípisem ze dne 19. února 2019 poškozený sdělil Úřadu, že faktura za opravu zemního kabelového vedení ve výši 80 453 Kč nebyla ke dni 18. února 2019 uhrazena. Poškozený se v souladu s § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky stává poškozeným zahájením správního řízení. Výši škody poškozený opírá o fakturu – daňový doklad vystavený dodavatelem MSEM, a.s., evidenční číslo dokladu 84893 vystaveným dne 12. října 2018 na částku 49 988 Kč, který zahrnuje montážní práce bez dalšího bližšího upřesnění. Dále výši škody poškozený vyčíslil ve vyjádření ze dne 6. prosince 2018. V tomto sdělení bez bližších podrobností poškozený uvádí celkovou škodu na majetku v souvislosti s opravou kabelu VN ve výši 80 453 Kč. Jiná vyjádření a informace ke škodě poškozený Úřadu, ani policejnímu orgánu neposkytl. Z předložené faktury vystavené společností MSEM, a.s. vyplývá, že na opravě poškozených zařízení elektrizační soustavy se zřejmě podílel minimálně jeden další subjekt. Z informací o vzniklé škodě, které poškozený poskytl nelze zjistit, zda bylo posuzováno a hodnoceno účelné vynaložení nákladů na opravu, jak z pohledu použitého materiálu, tak vykonané práce a že všechny vzniklé náklady jsou v přímé souvislosti s poškozeným energetickým zařízením. Dále není zřejmé, zda vystavené faktury třetích subjektů byly poškozeným rozporovány, či akceptovány.

Podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna. Jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje i v případě, kdyby zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení.

V rámci řízení bylo zjištěno, že v důsledku jednání obviněného došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy, čímž nepochybně vznikla poškozenému, jakožto provozovateli distribuční soustavy, škoda.

V přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině obviněného a ukládá za přestupek trest. Pro správní trestání platí obdobné principy jako pro trestání soudní a v řízení o přestupcích se analogicky uplatní principy stanovené trestním právem, pokud analogie není k újmě účastníka tohoto řízení (pachatele). Také toto trestání musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. (Viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004,

č. j. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67 i náleží Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02 a náleží Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 82/07 - 1).

Poškozený jako podklad pro stanovení škody vzniklé v důsledku jednání obviněného předložil správnímu orgánu pouze své vyjádření o vzniklé škodě a její výši, bez dalšího a jednu fakturu vystavenou společností MSEM, a.s., evidenční číslo dokladu ■■■■■, vystavenou dne 12. října 2018 na částku 49 988 Kč. Nejedná se o odborné vyjádření znalce. S ohledem na náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3363/14 - 1 výpočet vzniklé škody předložený poškozeným, nemůže dle názoru správního orgánu nahradit znalecký posudek, který by měl být základním podkladem pro rozhodování správního orgánu v posuzované věci, zejména když předložené podklady, na základě kterých správní orgán rozhodl o vině obviněného, neobsahují podrobný popis rozsahu vzniklého poškození na zařízení elektrizační soustavy. Správní orgán škodu vyčíslenou poškozeným tak nepovažuje za spolehlivě zjištěnou.

Správní orgán nepovažuje škodu ve výši 80 453 Kč uplatněnou poškozeným za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci správního řízení. Pro její přesné stanovení by si tak správní orgán musel opatřovat další podklady a provádět složité dokazování, což by vedlo k průtahům v řízení a bylo by tak porušeno právo obviněného na projednání věci v přiměřené lhůtě.

Z § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěna, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případech, kdy by zjišťování škody vedlo k značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovali škodu, která zatím spolehlivě zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L., Vetešník P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) je ve vztahu k meritornímu rozhodování ve věci, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorické povahy. Procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a trestu. Toliko občanskoprávní řízení je řízením zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, nepředstavuje odepření spravedlnosti, ale ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

S ohledem na výše uvedené správní orgán poškozenému výrokem IV. tohoto rozhodnutí nárok na náhradu škody nepřiznal a poškozeného s tímto nárokem odkázal na soud.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je obviněnému ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, tj. obviněnému, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Obviněný může proti tomuto rozhodnutí podat v souladu s § 96 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky rozklad v plném rozsahu. Poškozený může v souladu s § 96 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky podat rozklad pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a proti výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Mgr. Jaroslav Hausknecht, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha